

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **P. S.**, st. příslušnost Ukrajina, bytem v ČR P. 9-K., L. 1449, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 23.11.2010, č.j.: CPR-14326/ČJ-2010-9CPR-C241,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 23.11.2010, č.j.: CPR-14326/ČJ-2010-9CPR-C241, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.922,- Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce advokáta Mgr. Petra Václavka.**

O d ů v o d ň ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 23.11.2010, č.j.: CPR-14326/ČJ-2010-9CPR-C241, kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, ze dne 19.8.2010, č.j. CPPH- 041812/CI-2010-60, jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu (dále jen „správní řád“) zastaveno řízení ve věci prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému

pobytu na území ČR za účelem výkoný manažer-účasť v právnické na základě žádosti podané dne 10.5.2010.

V souladu s ustanovením § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), kdy žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, se soud zabýval otázkou pasivní věcné legitimace žalovaného. Žaloba byla podána proti Policii České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, tedy proti správnímu orgánu, do jehož kompetence spadalo do dne 31.12.2010 rozhodování v této věci. Tato pravomoc však přešla s účinností zákona č. 427/2010 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), na Ministerstvo vnitra (ustanovení § 165 písm. j) zákona o pobytu cizinců, ve znění platném ode dne 1.1.2011), konkrétně dle ustanovení § 170a a § 170b na organizační součást ministerstva Komisi pro rozhodování ve věcech cizinců. V průběhu řízení tedy přešla kompetence na Ministerstvo vnitra, Komisi pro rozhodování ve věcech cizinců, proto s ní soud jednal jako se žalovaným.

Žalobce v podané žalobě namítal porušení ust. § 25 a § 32 odst. 3 správního řádu tím, že mu bylo znemožněno uplatňovat práva a oprávněné zájmy a tedy zkráceno jeho základní procesní právo.

Tvrdil, že mu správní orgán doručoval veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu, a to na základě sdělení držitele poštovní licence, že je na jím hlášené adrese neznámý. Tvzení správního orgánu o neznámém pobytu žalobce však nebylo spisovým materiálem řádně prokázáno a jediné sdělení držitele poštovní licence bez jakéhokoliv dalšího podpůrného důkazu nepostačuje. Namítal, že nepatří mezi osoby, kterým není ve smyslu § 32 odst. 3 citovaného zákona třeba ustanovit opatrovníka. Žalobce je tzv. přímým účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu a nelze mu proto doručovat veřejnou vyhláškou. Takové doručení a následky z něj plynoucí nemohou jít k jeho tíži.

Dále žalobce vytýkal, že jej ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu správní orgán nevyzval k odstranění nedostatků, které spočívaly v absenci odůvodnění podaného odvolání, tak, jak je stanoveno v § 82 odst. 2 správního řádu, a žalovaný jeho odvolání bez znalosti námitek zamítl. Jeho rozhodnutí je tak nezákonné pro rozpor s citovanými ustanoveními správního řádu a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, kde je zakotveno právo na spravedlivý proces, a je nepřezkoumatelné. K tomu poukázal na judikaturu správních soudů a odbornou literaturu.

Žalobce dále tvrdil, že se žalobou napadené rozhodnutí z důvodu absence odvolacích námitek konkrétněji nezabývalo předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, obnovy řízení, popř. vydání nového rozhodnutí. Rozhodnutí je tak naprosto nedostatečné, nepřezkoumatelné a v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Konstatoval, že odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo podáno po zákonem stanovené lhůtě, tj. dne 26.10.2010. Z tohoto důvodu bylo shledáno jako opožděné. Podle žalovaného nebyly dány předpoklady pro přezkoumání

rozhodnutí v přezkumném řízení, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Podle žalovaného obě správní rozhodnutí vykazují náležitosti požadované § 68 správního řádu. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a výrok svého rozhodnutí řádně odůvodnil. Důvody, které vedly správní orgán I. stupně k zamítnutí předmětné žádosti, jsou zcela jasné a přesvědčivé.

Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Při ústním jednání soud jednal v nepřítomnosti žalovaného, který se omluvil. Zástupce žalobce setrval na svém stanovisku.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí, a dospěl k závěru, že je žaloba důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 82 odst. 2 správního řádu v rozhodném znění odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Podle § 37 odst. 2,3 téhož zákona z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí. (3) Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Podle § 93 odst. 1 téhož zákona jestliže v této hlavě není stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části.

Soud věc právně posoudil takto:

Žalobce předně namítal, že žalovaný nezjistil stav věci bez důvodných pochybností, neboť jej nevyzval k odstranění nedostatků podaného odvolání, spočívající v absenci jeho odůvodnění. K tomu ze správního spisu vyplynuly tyto, pro posouzení věci, podstatné skutečnosti: Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce dne 26.10.2010

prostřednictvím svého právního zástupce odvolání s tím, že jej ve lhůtě 15 dnů odůvodní. Žalobce ve lhůtě 15 dnů ovšem své odvolání nedoplnil a ani nebyl vyzván správním orgánem prvního stupně k jeho doplnění. O takto podaném odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.

Námítka je důvodná. Při jejím posouzení soud vyšel ze shora citovaného ust. § 82 odst. 2 správního řádu, které explicitně upravuje náležitosti odvolání. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že každé odvolání musí mít předně náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a dále musí obsahovat údaj o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Nemá-li podané odvolání všechny uvedené náležitosti je na místě, aby správní orgán uplatnil postup podle § 32 odst. 3 správního řádu, vyzval odvolatele k jeho doplnění a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu. O správnosti uvedeného postupu ostatně svědčí i ust. § 93 odst. 1 správního řádu, které zakotvuje mj. subsidiaritu ustanovení druhé části, hlavy II, tj. včetně ustanovení § 37, na odvolací řízení. K obdobnému závěru dospěla i judikatura správních soudů, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.3.2009, č.j.: 1 As 4/2009-53, na který soud odkazuje. Vzhledem k tomu, že správní orgán nevyzval v projednávaném případě žalobce k doplnění podaného blanketního odvolání o uvedení skutečností, v nichž žalobce spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, postupoval v rozporu se správním řádem.

Opodstatněné jsou i námitky žalobce o nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí proto, že správní orgány neznaly jeho námitky a nezabývaly se tak konkrétněji ani předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, obnovu řízení, popř. řízení o vydání nového rozhodnutí. Jak již bylo shora uvedeno, žalobce nebyl vyzván k doplnění svého blanketního odvolání. Žalovaný tak rozhodoval o odvolání, aniž věděl, v jakém rozsahu prvoinstanční rozhodnutí žalobce napadá a v čem spatřuje nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Pro absenci výzvy k odstranění nedostatků podaného odvolání neměl žalovaný ani dostatek podkladů pro posouzení, zda jsou zde dány důvody pro přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení, pro obnovu řízení nebo pro řízení o vydání nového rozhodnutí. Žalobou napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Soud proto podle ust. § 78 odst. 1,4 s.ř.s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

S ohledem na to, že soud zrušil žalované rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nezabýval se již námitkou vady doručování rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť je na správním orgánu, aby tak předně učinil.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 věta první s.ř.s.. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které jsou v tomto případě tvořeny náklady na zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení) činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění do 1.1.2013, částku 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), cit. vyhlášky). Dále za jeden úkon právní služby (účast na jednání dne 24.9.2014) je sazba odměny dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění od 1.1.2013, částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky. Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny třemi paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky) a částkou 1.722,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát

povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celkem soud přiznal žalobci náklady řízení ve výši 11.922,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 24. září 2014

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková